

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/82/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7019200338
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kotora
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7019200338.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kotoru a členov senátu JUDr. Pavla Tkáča a JUDr. Tatiany Sabadošovej, vo veci žalobcu: W.. C. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, T. - Ť.S., zastúpený JUDr. Peter Fábry, advokát, Starosaská 11, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, Komenského 52. 041 26 Košice, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP2-2019/012030/HAV zo dňa 18.02.2019, takto

rozhodol:

I./ Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Okresný úrad Košice, Komenského 52, 041 26 Košice č. OU-KE-OOP2-2019/012030/HAV zo dňa 18.02.2019 a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.
II./ Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnu žalobou zo dňa 14.05.2019 žalobca žiadal preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného (Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov) č. OU-KE-OOP2-2019/012030/HAV zo dňa 18.02.2019, toto rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania v celom rozsahu.

2. Rozhodnutím č. OU-KE-OOP2-2019/012030/HAV zo dňa 18.02.2019 žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. OU-KE-OCDPK-2018/037516 zo dňa 20.12.2018 o uložení pokuty žalobcovi vo výške 150,- eur potvrdil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že napadnutým rozhodnutím č. OU-KE-OCDPK-2018/037516 zo dňa 20.12.2018 Okresný úrad Košice, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií (ďalej „prvostupňový správny orgán“) rozhodol o uložení pokuty vo výške 150,- eur podľa ustanovenia § 10a ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 488/2013 Z.z.“ resp. „zákon o diaľničnej známke“) W.. C. J., bytom I. XXXX/XX, XXX XX T., (ďalej aj „účastník konania“) za to, že sa dopustil spáchania správneho deliktu tým, že dňa XX.XX.XXXX E. Č. M. XX:XX:XX Y.. užíval vymedzený úsek cesty D1, 366,9 km, smer PP motorovým vozidlom do 3,5 ton, kategórie M1, značky Š. M. XU W.W. Č. E. E.: P. D. R. Č. (R.) T. bez úhrady diaľničnej známky.

3. Žalovaný poukázal na rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, v ktorom boli uvádzané ustanovenia § 2 ods. 4, § 4 ods. 2, § 5 ods. 1, § 5 ods. 4, § 10a ods. 1, § 10a ods. 2, § 13 ods. 5, § 13 ods. 8 citovaného zákona a článku V. ods. 5 Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky. Vychádzal zo získaného dôkazu porušenia povinností, ktorým je záznam o vykonaní kontroly č. 3252321 a fotografie (2x), vyhotovený dňa XX.XX.XXXX M. XX:XX:XX Y... Na základe tohto záznamu a fotografií bolo zistené a preukázané, že účastník konania dňa XX.XX.XXXX E. Č. M. XX:XX:XX hod. užíval vymedzený úsek cesty D1, 366,9 km, smer PP vozidlom s R. T. bez úhrady diaľničnej známky, čím spáchal správny delikt podľa ustanovenia § 10a ods. 1 citovaného zákona. Keďže

nezistil dôvod na odloženie veci podľa ustanovenia § 12 ods. 1 tohto zákona, uložil mu pokutu 150,- eur podľa ustanovenia § 11 ods. 1. Proti napadnutému rozhodnutiu podal účastník konania v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému správneému orgánu doručené dňa 30.01.2019. Podľa názoru účastníka konania je napadnuté rozhodnutie zmätočné a považuje ho za nezákonné. Svoje námietky zhrnul do troch celkov, v ktorých značne nezrozumiteľným a nejasným podaním poukazuje na porušenie svojich ústavných práv. V námietke č. 1 namieta zmätočnosť výroku rozhodnutia, vzhľadom nato, že si žalovaný riadne nesplnil všetky náležitosti rozhodnutia podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku, nakoľko zmätočne určil ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. Pre účastníka konania nie je jasné, voči ktorému z uvedených porušení, ktoré sú mu kladené za vinu má argumentovať, nakoľko podľa jeho tvrdení obidva majú rôznu skutkovú podstatu. V námietke č. 2 namietal svojvoľný výklad právnych noriem, vzhľadom k ustanoveniu § 5 ods. 3 zákona č. 488/2013 Z. z. - údaje na potvrdení o úhrade diaľničnej známky musia korešpondovať s vozidlom použitým na vymedzených úsekoch ciest, kde obsahom potvrdenia je aj evidenčné číslo vozidla, ktoré má byť správne a úplne zadane. V prípade opravy alebo výmeny je potrebné postupovať podľa § 5 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z. z.. Tvrdil, že uvedené nie je argumentom v neprospech účastníka konania, ale právny základ má v ustanovení § 5 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z., čo bolo z jeho strany preukázané v prílohe predloženého odporu zo dňa 21.09.2018, a to potvrdením o úhrade diaľničnej známky - zjednodušená fa 1610616261 a zároveň stanoviskom NDS zo dňa 04.10.2018. Podľa názoru účastníka konania jeho tvrdenia, že prvostupňový správny orgán si nesprávne a svojvoľne vykladá ustanovenie § 5 ods. 3 zákona č. 488/2013 Z. z. a to tým, že „povinnosť je časovo ohraničená len na čas úhrady diaľničnej známky, čo podľa neho definuje povinnosť zadania správnych údajov bezprostredne len vo chvíli zakúpenia diaľničnej známky. Podľa citácie VOP spoločnosti NDS diaľničná známka je medzi vozidlami neprenosná, t.j. ak si kupujúci splnil svoju povinnosť v čase úhrady diaľničnej známky, naviazal podľa vlastných VOP na fyzické vozidlo, nie na tieto údaje.“ Účastník konania ďalej tvrdí, že „v zákone č.488/2013 Z. z. sa nikde neuvádza povinnosť diaľničnej známky preniesť na nové EČ, ani neexistuje povinnosť o vozidle po riadnom zakúpení diaľničnej známky akokoľvek spravovať.“ Tieto tvrdenia sú podľa názoru žalobcu pre toto konanie neprípustné. Ďalej argumentuje, že správny orgán neobhájil svoju príslušnosť na konanie vo veci údajného porušenia Všeobecne obchodné podmienky (ďalej aj „VOP“). Rovnako bol toho názoru, že správny orgán nepodložil žiaden relevantný dôkaz o tom, že má preukázané skutočnosti, ktorými účastník konania porušil povinnosti podľa ustanovenia § 10 a ods. 1 (v spojení s § 4 ods. 2) zákona č. 488/2013 Z. z.. Zároveň dôvodil, že si svoje povinnosti ako prevádzkovateľ vozidla, týkajúce sa úhrady diaľničnej známky splnil a to aj ku skutočnosti, že sa počas platnosti zakúpenej diaľničnej známky nemenili funkčné vlastnosti vozidla. Námietkou č. 3 namietal porušovanie ústavných práv účastníkov konania a poukázal na čl. 2 ods. 2 a čl. 50 ods. 6 Ústavy SR. Mal zato, že prvostupňový správny orgán sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dopustil závažných právnych pochybení, a to pri zisťovaní skutočností potrebných pre rozhodnutie, a to aj skutočnosti o existencii zmeny EČ. Podľa jeho názoru sa prvostupňový správny orgán snaží protiústavne uložiť pokutu za správny delikt prevádzkovateľa vozidla, pričom už vo výrokovvej časti nejednoznačne určil ustanovenie, ktoré mal účastník porušiť. Zároveň v následnom odôvodnení svojho rozhodnutia argumentoval inými časťami zákona, avšak aj tak nedokázal nájsť znenie ustanovenia, ktoré mal účastník porušiť s tým, že bol aj porušený princíp zákazu retroaktivity. V závere a v zmysle zásady „nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege“ žiadal Krajský úrad Košice (správne Okresný úrad v sídle kraja ako prvostupňový správny orgán), aby rozhodnutie celom rozsahu zrušil ako nedôvodné.

4. V napadnutom rozhodnutí žalovaný ďalej uviedol, že prvostupňový správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, podľa ustanovenia § 57 ods. 1 zákona o správnom konaní o odvolaní sám nerozhodol a v súlade s ustanovením § 57 ods. 2 citovaného zákona predložil odvolanie a spisový materiál odvolaciemu orgánu. Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, referát cestnej dopravy a pozemných komunikácií (v texte napadnutého rozhodnutia označovaný ako „odvolací orgán“) preskúmal odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu a zistil, že podané odvolanie je prípustné, bolo podané účastníkom konania a v zákonnej lehote. Preto odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s predloženým spisovým materiálom vrátane zákonnosti procesného postupu prvostupňového správneho orgánu, ako aj vecnej správnosti rozhodnutia. Stotožnil sa s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s právnymi predpismi a preto nie je dôvod odvolaniu vyhovieť. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. účinného do 01.11.2016 do 01.01.2017 prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. Vo svojom rozhodnutí citoval ustanovenia zákona o diaľničnej známke (§ 5 ods. 1 a ods. 4, čl. V.

ods. 5 a čl. VI. ods. 2 Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky), ako aj príslušné ustanovenia zákona č. 488/2013 Z. z. (§ 10a ods. 1, § 16) a Správneho poriadku.

5. Z obsahu administratívneho spisu má odvolací orgán za preukázané, že na základe záznamu z kontroly č. 3252321 vyhotoveného dňa XX.XX.XXXX M. XX:XX:XX Y. bol v systéme cestnej dopravy dňa 14.08.2018 vygenerovaný rozkaz o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla č. OU-KE-OCDPK-2019/037516 účastníkovi konania za to, že vozidlom s EČ T. porušil povinnosť podľa ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. tým, že užíval vymedzený a spoplatnený úsek diaľnice bez úhrady diaľničnej známky. Rozkaz mu bol doručený dňa 07.09.2018. Účastník konania voči uvedenému rozkazu podal v zákonnej lehote odpor, ktorý bol prvostupňovému správne mu orgánu doručený 24.09.2018. Vo svojom podaní replikou uvádza skutočnosti uvedené v odvolaní proti rozhodnutiu o uložení pokuty za správny delikt.

6. Prvostupňový správny orgán dňa 25.09.2018 požiadal Národnú diaľničnú spoločnosť a.s. (NDS) o vyjadrenie k záznamu z kontroly č. 3252321. NDS vo svojom stanovisku, ktoré bolo prvostupňovému správne mu orgánu doručené dňa 10.10.2018 uviedlo, že pre vozidlo s EČ D. bola zakúpená ročná diaľničná známka pre obdobie od 05.02.2016 do 31.01.2017. Zmenu v evidencii úhrady - preregistráciu na EČ T. NDS neeviduje. Z uvedeného vyplýva, že systém kontroly úhrady diaľničných známok vykazoval bez nahlásenia zmeny vozidlo s EČ T. v čase kontroly dňa XX.XX.XXXX M. XX:XX:XX hod. ako vozidlo bez úhrady diaľničnej známky. NDS uviedla, že v zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 písm. b) zákona č. 488/2013 Z. z. je prevádzkovateľ vozidla povinný zadať do systému správne a úplné evidenčné číslo vozidla alebo prípojného vozidla. Vzhľadom ku skutočnosti, že účastník konania podal proti rozkazu odpor, ktorý nebol odmietnutý, rozkaz bol zrušený v celom rozsahu (§ 13 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z. z.) a prvostupňový správny orgán postupoval v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla. S uvedenou skutočnosťou oboznámil účastníka konania listom zo dňa 13.11.2018 a predvolal ho v určený deň a hodinu za účelom prejednávania správneho deliktu. Účastník konania sa na prejednanie správneho deliktu osobne nedostavil a dňa 19.12.2018 doručil prvostupňovému správne mu orgánu písomné stanovisko. Vo svojom vyjadrení cituje vyjadrenie NDS. Účelovo sa odvoláva na informáciu, že „pre vozidlo s EČV bola zakúpená ročná diaľničná známka pre obdobie 05.05.2016 - 31.01.2017 ...“ Pričom v stanovisku NDS je jasne a výstižne uvedené, že „pre vozidlo s EČV D. bola zakúpená ročná diaľničná známka pre obdobie 05.02.2016 - 31.01.2017“, čo sú dve odlišné informácie. Účastník konania tak z citácie NDS ďalej účelovo vyvodzuje, že „NDS vo svojom vyjadrení jednoznačne potvrdila, že vozidlo získalo diaľničnú známku v súlade so zákonom.“ V závere dodáva, že Okresný úrad Košice nie je príslušným orgánom na riešenie údajného porušenia obchodných podmienok NDS a na základe uvedeného žiada, aby Okresný úrad Košice, ako prvostupňový správny orgán, ako nedôvodné konanie ukončil.

7. Žalovaný ďalej uviedol, že zo stanoviska prvostupňového správne mu orgánu je zrejmé, že opakovane upriamuje pozornosť na porušenie ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z.. Podľa citovaného ustanovenia sa pri úhrade diaľničnej známky v elektronickej podobe uvádzajú štyri základné údaje o vozidle, a to krajina registrácie vozidla, evidenčné číslo vozidla, typ vozidla a platnosť diaľničnej známky. Následne poukazuje na zákonné splnomocnenie v § 5 ods. 4 citovaného zákona, ktorý priamo odkazuje na Všeobecné obchodné podmienky správcu výberu diaľničnej známky a priamo konkretizuje podmienky a služby súvisiace najmä s kúpou, výmenou diaľničnej známky a opravou údajov. Ďalej konštatuje, že podľa článku V. ods. 5 VOP správca výberu diaľničnej známky je zákazník zodpovedný za realizáciu práve jednej úhrady diaľničnej známky evidovanej v rámci evidencie úhrad diaľničných známok práve k jednému a jedinečnému evidenčnému číslu vozidla a práve pre jednu platnosť úhrady diaľničnej známky. To znamená, že na základe týchto podmienok môže prevádzkovateľ pri zmene EČ v prípade potreby podať žiadosť o zmenu v evidencii úhrady diaľničnej známky v prípade, že chce využívať vymedzené úseky ciest s novým EČ.

8. Prvostupňový orgán vydal dňa 20.12.2018 odvolaním napadnuté rozhodnutie, nakoľko mal zato, že sa dopustil správneho deliktu tým, že dňa XX.XX.XXXX v čase o XX:XX:XX hod. užíval vymedzený úsek cesty D1, 366,9 km, smer PP, vozidlom s evidenčným číslom T. bez úhrady diaľničnej známky. Pri rozhodovaní vychádzal zo skutkovej podstaty vymedzenej v ustanovení § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z.. Tvrdil, že účastník konania je povinný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a pripojiť listinné dôkazy, ktorých sa dovoľáva. Táto povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a pripojiť listinné dôkazy, ktorých sa dovoľáva, je kumulatívna k povinnosti tvrdiť rozhodujúce skutočnosti. Účastník

konania nepredložil doklad o úspešnom a včasnem preregistrovaní údajov v úhrade diaľničnej známky k EČ T. alebo doklad o zakúpení diaľničnej známky k EČ T., ktorým by bola preukázal, že povinnosť úhrady diaľničnej známky pri využívaní spoplatnených úsekov ciest vozidlom s EČ T. bola splnená. Odvolací orgán doplnil dokazovanie o lustráciu vozidla. Z vyjadrenia Krajského dopravného inšpektorátu, oddelenia evidencie vozidiel v Košiciach je zrejmé, že prevádzkovateľovi vozidla dňa 12.10.2016 v dôsledku zmeny trvalého pobytu bolo pridelené nové EČ (T.).

9. Prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní v predmetnej veci svoje zistenia uviedol vo svojom rozhodnutí. Pre vydanie rozhodnutia si zadovážil podklady a podstatu uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. V predmetnej preskúmvanej veci teda rozhodujúcou skutočnosťou bolo posúdenie zákonnosti uloženej pokuty za správny delikt vzhľadom k evidovanej úhrade diaľničnej známky k vozidlu s neplatným EČ D.. Vo vykonanom dokazovaní bolo jednoznačne preukázané, že účastník konania ako prevádzkovateľ vozidla s EČ T. dňa XX.XX.XXXX M. XX:XX:XX hod. bol podľa platnej právnej úpravy zodpovedný za porušenie povinnosti podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z.. Táto skutočnosť bola pre uloženie sankcie určujúca. Záznam z mýtnej brány je dostatočným dôkazom pre rozhodnutie o pokute za jazdu po vymedzenom úseku diaľnice bez úhrady diaľničnej známky. Podľa Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky mal účastník konania postupovať podľa čl. IV Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky. V zmysle bodu 2 citovaného článku, konkrétne aj prostredníctvom webovej stránky, ktorá tiež informuje, kde a ako sa dá zmena registračných údajov vykonať, pokiaľ nedisponuje zariadením na zaslanie v elektronickej podobe (osobne na kontaktných miestach). Na základe podanej žiadosti o vykonanie zmeny následne poskytovateľ na základe realizovaných zmien údajov v evidencii úhrady diaľničných známok vystaví zákazníkovi potvrdenie o zmene údajov. Účastník konania sa dopustil správneho deliktu 15.11.2016. Podľa písomného vyjadrenia NDS žiadosť o zmenu v registrácii úhrady už zakúpenej diaľničnej známky k EČ D. nebola zaznamenaná. Takisto nebola zaznamenaná ani informácia o zakúpení diaľničnej známky k EČ T. pre uvedené obdobie. Užívať vymedzený úsek spoplatnenej cesty po výmene EČ môže podľa článku VI. Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky až po obdržaní potvrdenia o zmene údajov zo strany NDS. Ako je zrejmé z rozkazu o uložení a záznamu z kontroly NDS, účastník konania dňa 15.11.2016 užíval vymedzený úsek diaľnice vozidlom s EČ T. bez úhrady diaľničnej známky. Aj keď sa jedná o to isté vozidlo, len s iným EČ, kontrolný systém úhrady diaľničnej známky prevádzkovaný NDS ho zaregistroval ako vozidlo bez úhrady. Zavedený platný systém kontroly nie je totiž prepojený s evidenciou vozidiel. Ten páruje EČ, ktoré prešli mýtnou bránou s tými EČ, ktoré majú riadne uhradenú diaľničnú známku. Odvolací orgán opakovane uviedol, že potrebné parametre, ktoré je potrebné zadať do systému kvôli identifikácii úhrady diaľničnej známky pre dané vozidlo, zákonodarca ustanovil v zákone č. 488/2013 Z. z. v ustanovení § 5 ods. 1 a účastník konania bol povinný tieto údaje bez výhrad akceptovať. Jedným z hlavných identifikátorov je evidenčné číslo vozidla, nie iný údaj. Úhrada diaľničnej známky sa teda priamo vzťahuje na evidenčné číslo vozidla, preto nie je správna obrana účastníka konania vo všetkých jeho vyjadreniach o tom, že zákon č. 488/2013 Z. z. explicitne neupravuje povinnosť držiteľa motorového vozidla nahlasovať zmenu evidenčného čísla. Extenzívny výkladom pri akceptovaní úhrady diaľničnej známky, napr. VIN alebo iného údaje, ako si splnenie povinnosti úhrady diaľničnej známky, ako vysvetľuje účastník konania, by tak dochádzalo k rozšíreniu kompetencií správneho orgánu nad rámec zákona a nežiadúcemu chaosu pri kontrole úhrad diaľničných známok zo strany NDS. Stacionárne elektronické zariadenia správcu výberu diaľničnej známky identifikujú vozidlá len podľa evidenčného čísla. Z toho logicky vyplýva, že za jeden diaľničný poplatok nemôže spoplatnené úseky ciest používať vozidlo s dvoma evidenčnými číslami.

10. Vo vzťahu k odvolacím námietkam účastníka konania žalovaný uviedol, že je potrebné zdôvodniť, že pokiaľ mal účastník konania v úmysle využívať spoplatnené úseky ciest, bolo jeho povinnosťou po zmene evidenčného čísla vozidla si buď zakúpiť diaľničnú známku k pridelenému novému evidenčnému číslu alebo využiť ponúkanú možnosť správcu výberu úhrady diaľničnej známky a požiadať (v dostatočnom časovom predstihu) o preregistráciu úhrady zo starého EČ na nové EČ alebo zväžiť v danej situácii najvhodnejšie možnosti. Túto povinnosť prevádzkovateľ vozidla nevykonával a stacionárne zariadenia na výkon kontroly dňa XX.XX.XXXX E. Č. M. XX:XX:XX Y. identifikovali vozidlo účastníka konania ako vozidlo bez úhrady diaľničnej známky. Správca výberu úhrady diaľničnej známky dáva preto prevádzkovateľovi vozidla možnosť a neukladá povinnosť k vykonaniu zmeny. Predpokladá totiž situácie, kedy by povinná preregistrácia úhrady pri zmene evidenčného čísla mohla byť pre prevádzkovateľa už neefektívna a nadbytočne zaťažujúca. Zmenou trvalého bydliska dochádza k zmene viacerých právnych skutočností a často dochádza aj k zmene EČ. Táto zmena zakladá dôvod následne vykonať ďalšie

nadväzujúce a potrebné zmeny. Jednou z nich je aj prípadná zmena v evidencii úhrady diaľničnej známky. Ide o skutočnosť všeobecne známu a vzhľadom na osobu účastníka mal takúto zmenu predpokladať alebo jednoducho si požadované informácie overiť a nespochybňovať ich. Podľa názoru žalovaného je neprimerané osobitne požadovať informáciu alebo sa odvolávať na jej neznalosť, ktorá je obsahom všeobecne záväzných právnych predpisov.

11. Žalovaný považoval za potrebné odôvodniť aj časovú aplikáciu zákona č. 488/2013 Z. z. a skutku, ktorý sa stal XX.XX.XXXX. Podľa právnej úpravy účinnej od 01.11.2016 do 31.01.2017, t.j. v čase spáchania správneho deliktu, táto skutková podstata bola upravená v § 10a ods. 1 tohto zákona. Sankcia za jej porušenie je zakotvená v §10a ods. 2 cit. zákona v rozsahu od 150-500 eur. Prvostupňový správny orgán preto nepochybil, keď trestnosť správneho deliktu posudzoval podľa tejto právnej úpravy. Námietku účastníka konania o retroaktívite použitej právnej normy považoval žalovaný za nedôvodnú.

12. K námietke účastníka konania, že Okresný úrad Košice nemôže ukladať pokutu na základe Všeobecných obchodných podmienok NDS, žalovaný poukázal na znenie ustanovenia § 10a v spojení s § 4 ods. 2 a pokračovaním v ustanovení § 5 ods. 1 citovaného zákona, kde zákonodarca jasne a zreteľne konkretizuje, ktoré údaje je potrebné do systému zadať, aby bola splnená povinnosť podľa ustanovenia § 4 ods. 2 a zároveň upozorňuje na správnosť a úplnosť zadávania uvedených údajov. Z týchto údajov a ani zo žiadneho ustanovenia zákona o diaľničnej známke nevyplýva, že diaľničná známka sa viaže na VIN auta, prípadne iné údaje. Preto nepodložené tvrdenie účastníka konania žalovaný považoval za neopodstatnené a účelové bez akejkoľvek opory v zákone. Podľa § 5 ods. 4 citovaného zákona zákonodarca opäť jasne a zreteľne upozorňuje, že služby súvisiace najmä s kúpou alebo výmenou diaľničnej známky, opravou údajov a výšku servisných poplatkov určí správca výberu úhrady diaľničnej známky vo všeobecných obchodných podmienkach. V tomto prípade zákon o diaľničnej známke nevymedzuje a nekonkretizuje stanovenú povinnosť, teda neurčuje kedy a ako ma prevádzkovateľ vozidla urobiť zmenu v evidencii úhrady diaľničnej známky alebo v akom čase, prípadne ako postupovať pri oprave údajov v prípade chybného zadania evidenčného čísla a pod.. Tieto všetky situácie nadobúdajú svoj reálny obsah až po stanovení konkrétnych podmienok ich realizáciou. t.j. vo Všeobecných obchodných podmienkach (VOP). Tieto upravujú a konkretizujú tak spoločenský vzťah vo väčšom rozsahu než stanovuje zákon. Z uvedeného teda vyplýva, že vykonávací predpis, a to VOP, je vydaný v súlade so zákonom a teda z tohto pohľadu VOP nie sú v rozpore s Ústavou SR. K uvedenému poznamenal, že podľa § 3 ods. 1 prvá veta Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a iným právnymi predpismi. Pokiaľ účastník konania poukazuje na rozpor medzi právnou úpravou zákona a VOP, žalovaný poznamenáva, že tak, ako prvostupňovému správne orgánu, tak ani odvolaciemu orgánu neprislúcha posudzovať, či zákon platný v Slovenskej republike je alebo nie je v rozpore s Ústavou SR. Jediným orgánom, ktorý je oprávnený rozhodovať o ústavnosti, resp. o tom, či je konkrétna právna norma v súlade s Ústavou SR, je Ústavný súd Slovenskej republiky (čl. 125 ods. 1 Ústavy). Okresné úrady, ako správne orgány, majú len povinnosť v konaní postupovať v súlade s platnými právnymi predpismi. Konštatoval, že rozpor nemôže vyplývať zo zanedbania povinnosti, ktoré určuje zákon o diaľničnej známke. Je nesporné, že účastník konania pochybil tým, že spoplatnené úseky ciest využíval bez dokladu, ktorým by preukázal, že povinnosť úhrady diaľničnej známky k vozidlu s platným evidenčným číslom (EČ) bola splnená. Práve zanedbaním povinností účastníka konania nastala skutočnosť, že právny stav nekorenšpondoval so stavom skutočným. V danom prípade je právne irelevantné, či správny orgán mal lustráciou potvrdené, že došlo k zmene EČ, ale podstatné je, že pokiaľ žalobca mal v úmysle využívať spoplatnené úseky ciest a naďalej využívať už zakúpenú diaľničnú známku, (k neplatnému EČ), bolo jeho povinnosťou vykonať potrebnú zmenu v preregistrácii úhrady diaľničnej známky podľa VOP a tým rešpektovať povinnosti ustanovené zákonom. Skutočnosť, že účastník konania nemal vedomosť o preregistrácii už vykonanej úhrady z neplatného EČ na nové EČ, nezbavuje ho to zodpovednosti za následky, ktoré vznikli porušením povinnosti vyplývajúce mu z tohto právneho postavenia. Poukázal na zákonnú nevyvrátiteľnú domnienku znalosti právnych predpisov uvedenú v § 15 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov SR a o zmene a doplnení zákonov.

13. Námietku účastníka konania o tom, že prvostupňový správny orgán nesprávne vyhodnotil dôkazy a že ich skutkové závery nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu považoval za nedôvodnú, nakoľko prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný, v odôvodnení jasne a zrozumiteľne opisujú všetky dôkazy, ktoré boli vykonané a ich záver o tom, že neboli splnené zákonné podmienky k vyhotoveniu odvolania, nakoľko bolo zistené, že predložený doklad o úhrade diaľničnej známky (k neplatnému EČ) nie je

relevantným dokladom a teda nebola splnená podmienka v zmysle § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z., čo bolo dôvodom na postup prvostupňového správneho orgánu v zmysle ustanovenia § 10 a ods. 2 citovaného zákona. Podľa názoru žalovaného vec bola správne právne posúdená, keďže na spoľahlivo zistený skutkový stav bol aplikovaný príslušný zákon č. 488/2013 Z. z., za porušenie ktorého vyplýva správne orgánu uložiť pokutu a teda dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci na nové prejednanie tu nie je. Dôkazy, ktoré si zabezpečil prvostupňový správny orgán a ktoré boli predložené účastníkom konania majú takú kvalitu, že prípadne ďalšie uplatnené dôkazy by nemohli objektívne zmeniť názor žalovaného na rozhodnutie vo veci.

14. Záverom uviedol, že napadnuté rozhodnutie je v súlade s príslušnými právnymi predpismi a zistený skutkový stav bol dostatočný pre posúdenie veci. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považuje za jasné a zrozumiteľné, ktoré dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. z ktorého vyplýva, že orgán dozoru má obligatórnu povinnosť postihovať každé porušenie povinnosti v intenciách porušeného zákona. Citovaný zákon neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť pokarhanie, upozornenie a pod.. Vzhľadom nato, že nezistil žiaden rozpor pri uložení pokuty s ustanovením § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. a dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia, rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona správnom konaní potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

15. V správnej žalobe zo dňa 14.05.2019 žalobca uviedol, že sa nestotožňuje s právnou argumentáciou v rozhodnutí o uložení pokuty a svoje argumenty voči nej vyjadril v odvolaní. Dňa 05.02.2016 žalobca zakúpil diaľničnú známku na motorové vozidlo zn. Š. M. XU E.:P. s platnosťou od 05.02.2016 do 31.01.2017 EVČ: D.. Následne zmenil trvalé bydlisko do T., ul. I. XXXX/XX T. - Ť. a motorovému vozidlu Š. M. XU E.:P. bolo pridelené nové EVČ: T. a naďalej užíval spoplatnené úseky ciest. Z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti túto skutočnosť neoznámil NDS. Následne mu bola uložená pokuta vo výške 150,- eur z dôvodu, že na motorové vozidlo EVČ T. nebola zakúpená diaľničná známka. Mal za to, že diaľničná známka pre ním označené motorové vozidlo bola v rozhodnom čase uhradená a teda povinnosť, z porušenia ktorej je voči nemu vedené správne trestanie, neporušil. Platnosť diaľničnej známky je daná výlučne § 3 zákona č. 488/2013 Z. z. a teda vznik a trvanie oprávnenia užívať vymedzené úseky ciest sa spája výlučne so zakúpením diaľničnej známky a práva vyplývajúce z úhrady diaľničnej známky sa vzťahujú výlučne k vozidlu ako takému, pre ktoré bola diaľničná známka zakúpená. Zmena prevádzkovateľa evidenčného čísla alebo iného údaju v evidencii úhrad nemá žiaden vplyv na platnosť zakúpenej diaľničnej známky. Pokiaľ teda bola diaľničná známka pre predmetné vozidlo v rozhodnom čase zakúpená a platná, žalobca sa nemohol dopustiť správneho deliktu podľa § 10a zákona č. 488/2013 Z. z.. Oprávnenie užívať vymedzené úseky ciest po dobu platnosti diaľničnej známky je za aktuálneho legislatívneho stavu nerozlučne späté s príslušným vozidlom a v prípade ak dôjde k zmene prevádzkovateľa (t. j. držiteľa) vozidla, bez ďalšieho naňho prechádza aj oprávnenie užívať vymedzené úseky ciest po dobu platnosti diaľničnej známky vzťahujúcej sa k príslušnému vozidlu. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že bez realizácie zmeny v evidencii úhrad je pri aktuálnom technickom nastavení kontrolného systému najskôr nemožné vyhodnotiť, či sa po zmene evidenčného čísla jedná o vozidlo s platnou diaľničnou známkou. Ak žalobca niečo nespĺnil, tak len požiadavku poskytovateľa služby doplniť žiadosť o zmenu v evidencii úhrad (aj) o predchádzajúci „veľký“ technický preukaz - proces zmien v evidencii úhrad je pritom upravený výlučne všeobecnými obchodnými podmienkami poskytovateľa služby a teda sa jedná o právny vzťah upravený výlučne všeobecnými obchodnými podmienkami a príslušnými súkromnoprávnymi predpismi. Nie je teda možné, aby v dôsledku nedodržania ich povinností bol žalobca sankcionovaný za správny delikt.

16. Na námietku v podanom odpore voči záveru správneho orgánu o porušení ust. § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z. tvrdil, že povinnosť zakotvenú v uvedenom ustanovení neporušil, nakoľko diaľničná známka s platnosťou od 05.02.2016 do 31.01.2017 pre predmetné vozidlo značky Š. M. XU E.:P. R.:D. D. bola zakúpená dňa 05.02.2016. Pokiaľ v priebehu roka došlo k zmene evidenčného čísla vozidla, uvedená skutočnosť nemá vplyv na otázku splnenia povinnosti v zmysle § 4 ods. 2, nakoľko ide len o nedodržanie všeobecných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky spôsobenou zo strany prevádzkovateľa vozidla nepredložením potrebných dokladov k zmene údajov v evidencii úhrad diaľničnej známky pre pracovnú zaneprázdnenosť. Skutkové tvrdenia označené v podanom odpore považoval za rozhodujúce skutočnosti, ktoré má na mysli § 13 ods. 2 veta tretia zákona č. 488/2013 Z. z., nakoľko sa dotýkajú priamo spornej otázky naplnenia objektívnej stránky iného správneho deliktu, t. j. otázky splnenia si povinnosti úhrady diaľničnej známky prevádzkovateľom vozidla. "Rozhodujúcimi

skutočnosťami“ môžu byť skutočnosti vecné aj právne, ktorými žalobca spochybňuje závery správneho orgánu obsiahnuté v rozkaze o uložení pokuty, pričom v tomto štádiu konania nie je relevantné, či žalobcom v odpore uvádzané skutočnosti sú, podľa mienky správneho orgánu, spôsobilé privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie. Správnemu orgánu, pokiaľ žalobca tieto rozhodujúce skutočnosti v odôvodnení včas podaného odporu obsiahol, pričom k odporu súčasne pripojil listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva a vzťahujúce sa k daným skutkovým tvrdeniam (potvrdenie o úhrade diaľničnej známky, osvedčenia o evidencii vozidiel neprináležalo rozhodnúť o podanom odpore podľa ust. § 13 ods. 3 písm. a) zákona č. 488/2013 Z.z. v znení účinnom v čase rozhodovania správneho orgánu a meritórne sa zaoberať relevanciou právnej argumentácie žalobcu v podanom odpore, ale pokračovať v zmysle ust. § 13 ods. 5 v znení účinnom v čase rozhodovania správneho orgánu v správnom konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla.

17. Navrhol správny súd, aby rozhodnutie žalovaného číslo: OU-KE-OOP2-2019/012030/HAV zo dňa 18. februára 2019 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s tým, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania v celom rozsahu.

18. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 30.10.2019 uviedol, že správny orgán v napadnutom rozhodnutí zhrnul podstatný obsah všetkých odvolacích námietok a dôvody, o ktoré odvolateľ tieto námietky oprel. K námietke žalobcu, že zákon č. 488/2013 Z. z. neobsahuje ustanovenie, ktoré by ukladalo povinnosť evidenčné číslo vozidla aktualizovať dodal, že predmetom úpravy zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke (§ 1) je upravený výber úhrady diaľničnej známky za užívanie vymedzených úsekov diaľnic a rýchlostných ciest, práva a povinnosti užívateľov vymedzených úsekov ciest, pôsobnosť orgánov štátnej správy, ale aj pôsobnosť správcu výberu úhrady diaľničnej známky, výkon kontroly, zodpovednosť a sankcie za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom. Stacionárne elektronické zariadenia správcu výberu úhrady diaľničnej známky identifikujú vozidlá podľa evidenčného čísla. V nadväznosti na uvedené konštatovanie uviedol, že na vozidlo s EČ T. XXXKN, ktorého v čase porušenia povinnosti bol prevádzkovateľom účastník konania, nebola zakúpená diaľničná známka. Tým, že žalobca v čase porušenia povinnosti užíval týmto vozidlom spoplatnené úseky ciest, bola naplnená skutková podstata správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z.. Zhrnutím uvedených skutočností pokuta bola prevádzkovateľovi vozidla uložená v režime ustanovenia § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z.. Za porušenie povinnosti podľa §10a ods. 2 citovaného zákona je možné uložiť pokutu vo výške od 150 do 500 eur, pričom účastníkovi konania bola uložená pokuta 150 eur. Z uvedeného vyplýva, že ide o pokutu pohybujúcu sa na dolnej, resp. najnižšej hranici danej sadzby a zákonodarca príslušným rozmedzím možnosti uloženia pokuty jasne a logicky ustanovil, že rozlišuje medzi prevádzkovateľom vozidla, ktorý pokutu neuhradil vôbec a tým, u ktorého došlo k porušeniu povinností vyplývajúcich mu zo zákona č. 488/2013 Z. z., v danom prípade nesplnenie preregistrácie úhrady diaľničnej známky k zmenenému evidenčnému číslu vozidla. Žalovaný v takýchto prípadoch postupuje rovnako a ani v jednom prípade nepostupoval odlišne. Pokiaľ účastník konania mal v úmysle využívať spoplatnené úseky ciest a naďalej využívať už zakúpenú diaľničnú známku, (k neplatnému EČ), bolo jeho povinnosťou vykonať potrebnú zmenu v preregistrácii úhrady diaľničnej známky podľa VOP a tým rešpektovať povinnosti ustanovené zákonom.

19. K námietke, že zo strany žalobcu bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky konštatoval, že zákon č. 488/2013 Z. z. v § 5 ods. 1 jasne stanovuje aké úplné a správne údaje je potrebné zadať pri úhrade diaľničnej známky. Jedným z týchto povinných údajov je aj evidenčné číslo vozidla. Ak počas platnosti diaľničnej známky došlo k zmene údajov, ktoré sa povinne zadávajú pri jej úhrade (EČ), bolo povinnosťou účastníka konania, ak mal v úmysle naďalej užívať jednotlivé spoplatnené úseky ciest, využiť ponúkanú možnosť správcu výberu úhrady diaľničnej známky a požiadať (v dostatočnom časovom predstihu) o preregistráciu úhrady zo starého EČ na nové EČ v súlade s § 5 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z. z. s odkazom na VOP alebo si zakúpiť diaľničnú známku k pridelenému novému evidenčnému číslu.

20. Záznam z mýtnej brány je dostatočným dôkazom pre rozhodnutie o pokute za jazdu po vymedzenom úseku diaľnice bez úhrady diaľničnej známky a žalobca, keďže v jeho prípade došlo k zmene (§ 5 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z. z.), mal postupovať podľa Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky. V zmysle bodu 2 citovaného článku, konkrétne aj prostredníctvom webovej stránky, ktorá tiež informuje kde a ako sa dá zmena registračných údajov vykonať, pokiaľ nedisponuje zariadením na zaslanie v elektronickej podobe (osobne na kontaktných miestach). Na základe podanej

žiadosti o vykonanie zmeny následne poskytovateľ na základe realizovaných zmien údajov v evidencii úhrady diaľničných známkov vystaví zákazníkovi potvrdenie o zmene údajov, pričom podľa písomného vyjadrenia Národnej diaľničnej spoločnosti zmenu v registrácii úhrady už zakúpenej diaľničnej známky k EČ D. neeviduje.

21. K námietke žalobcu, týkajúcej sa spochybnenia vecnej príslušnosti správneho orgánu na konanie vo veciach údajného porušovania uvedených ustanovení VOP z dôvodu ich zmluvného charakteru doplnil, že je málo pravdepodobné, aby v právnom štáte mohol orgán verejnej správy stanovovať právnu povinnosť adresátov právnych noriem bez toho, aby mal právnym predpisom stanovené jasné kritériá. Sú len dve možnosti, buď právny predpis tieto kritériá (medze uplatnenia kompetencie) upravuje alebo v opačnom prípade akýkoľvek výkon tejto kompetencie bude svojvoľným výkonom verejnej správy, nepreskúmateľným, nezákonným, arbitrárnym. Rozpor VOP a zákona č. 488/2013 Z. z., na ktorý poukazuje účastník konania, nemôže vyplývať zo zanedbania povinností, ktoré určuje zákon o diaľničnej známke. Ústava Slovenskej republiky a zákon dovoľujú uložiť povinnosti aj v podzákonnom právnom predpise s tým, že predpokladom je splnomocnenie uvedené v zákone. Zákon č. 488/2013 Z. z. určuje rámec pri výbere úhrady diaľničnej známky. V tomto konkrétnom prípade v ustanovení § 5 ods. 4 nevymedzuje a nekonkretizuje stanovenú povinnosť, teda neurčuje kedy a ako má prevádzkovateľ vozidla urobiť zmenu v evidencii úhrady diaľničnej známky alebo v akom čase, prípadne ako postupovať pri oprave údajov v prípade chybného zadania EČ a pod.. Tieto všetky situácie nadobúdajú svoj reálny obsah až po stanovení konkrétnych podmienok ich realizáciou vo VOP. Tieto upravujú (konkretizujú) tak spoločenský vzťah vo väčšom rozsahu, než stanovuje zákon. Z uvedeného teda vyplýva, že vykonávací predpis, a to VOP, je vydaný v súlade so zákonom. K danému poznamenal, že podľa § 3 ods. 1 prvá veta zákona o správnom konaní správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Správca výberu úhrady diaľničnej známky predovšetkým v súlade s ustanoveniami zákona č. 488/2013 Z. z., nariadením vlády č. 410/2014 Z. z. (ktorými preberá právne záväzné akty Európskej únie) a ktorým sa ustanovuje výška úhrady diaľničnej známky za užívanie vymedzených úsekov diaľnic a rýchlostných ciest vydáva VOP, ktoré upravujú predovšetkým podrobnosti vo vzťahu k právam a povinnostiam správcu výberu úhrady diaľničnej známky, prevádzkovateľov vozidiel, vodičov vozidiel, ale aj prevádzkovateľov vozidiel a jazdných súprav oslobodených od úhrady diaľničnej známky. VOP tak, ako podzákonný právny predpis odvodený od zákona č. 488/2013 Z. z., určuje priame práva a povinnosti užívateľov rýchlostných ciest a diaľnic.

22. V závere uviedol, že žalovaný svoje konštatovanie zakladá na porušení primárnej povinnosti účastníka konania v súlade s § 5 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z. z., v zmysle ktorého je účastník konania povinný postupovať podľa VOP, ktoré tvoria záväzný hmotnoprávny, aj procesnoprávny rámec tohto konania. Žalovaný má za to, že jednotlivé námietky žalobcu už boli odôvodnené v napadnutom rozhodnutí žalovaného. Na základe uvedených skutočností navrhol žalobu zamietnuť a napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

23. V replike zo dňa 14.12.2019 žalobca zotrval na argumentácii uvedenej v správnej žalobe zo dňa 14.05.2019. V závere konštatoval, že ak porušil svoje povinnosti, tak len v tom, že nepožiadaval o zmenu v evidencii úhrad (aj) o predchádzajúci „veľký“ technický preukaz - proces zmien v evidencii úhrad je pritom upravený výlučne všeobecnými obchodnými podmienkami poskytovateľa služby a teda sa jedná o právny vzťah upravený výlučne všeobecnými obchodnými podmienkami a príslušnými súkromnoprávnymi predpismi. Nie je teda možné, aby v dôsledku nedodržania ich povinností bol žalobca sankcionovaný za správny delikt, ako to uvádza vo svojom vyjadrení žalovaný.

24. K replike žalobcu, ktorú súd doručil žalovanému dňa 19.12.2019, sa žalovaný už nevyjadril.

25. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa ustanovenia § 194 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. o Správnom súdnom poriadku (ďalej „SSP“) a § 206 SSP nezistiac vady uvedené v ustanovení § 195 SSP po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu žalovaného orgánu verejnej správy dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

26. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej

správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

27. Podľa § 6 ods. 2 písm. b) SSP správne sudy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach správneho trestania.

28. Podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

29. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

30. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

31. Podľa § 194 ods. 1 a 2 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

32. Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke prevádzkovateľom vozidla je na účely tohto zákona prevádzkovateľ vozidla alebo prevádzkovateľ jazdnej súpravy, ktorý je zapísaný v Osvedčení o evidencii motorového vozidla časť I a časť II ako držiteľ Osvedčenia alebo takáto osoba zapísaná v Osvedčení o evidencii motorového vozidla vydanom v cudzine, ak tento zákon neustanovuje inak.

33. Podľa § 4 ods. 2 uvedeného zákona prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.

34. Podľa § 5 ods. 1 uvedeného zákona pri úhrade diaľničnej známky v elektronickej podobe sa do elektronického systému správne a úplne zadajú tieto údaje:

- a) krajina registrácie vozidla
- b) evidenčné číslo vozidla alebo prípojného vozidla kategórie O1 a O2
- c) typ vozidla a to, či ide o vozidlo alebo o prípojné vozidlo
- d) platnosť diaľničnej známky a začiatok jej platnosti.

35. Podľa § 5 ods. 4 uvedeného zákona, služby súvisiace najmä s kúpou alebo výmenou diaľničnej známky, opravou údajov a výšku servisných poplatkov určí správca výberu úhrady diaľničnej známky vo všeobecných obchodných podmienkach.

36. Podľa § 10a ods. 1 uvedeného zákona, správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2.

37. Podľa § 10a ods. 2 uvedeného zákona za správny delikt podľa odseku 1, sa uloží pokuta od 150,- eur do 500,- eur.

38. Podľa § 10a ods. 8 uvedeného zákona pokutu možno uložiť do dvoch rokov odo dňa, keď sa príslušný okresný úrad dozvedel o porušení povinnosti, najneskôr však do troch rokov odo dňa porušenia povinnosti. Pri určovaní výšky pokuty sa prihliadne na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky porušenia povinnosti.

39. Podľa § 11 ods. 1 uvedeného zákona, ak okresný úrad zistí na základe kontroly vykonanej správcom výberu úhrady diaľničnej známky, alebo osobou poverenou podľa § 8 ods. 1, alebo osobou poverenou výkonom kontroly, alebo orgánmi Policajného zboru spáchanie správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 a nie je dôvod na odloženie veci podľa § 12 ods. 1, bezodkladne bez ďalšieho konania vydá rozkaz o uložení pokuty vo výške 150,- eur.

40. Podľa § 12 ods. 1 a 2 uvedeného zákona, okresný úrad vec odloží, ak

- a) nemožno zistiť prevádzkovateľa vozidla,
- b) bolo nesprávne alebo neúplne vyhodnotené porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2,
- c) zodpovednosť za porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2 zanikla,
- d) bolo v čase porušenia povinnosti podľa § 4 ods. 2 vozidlo alebo jazdná súprava odcudzené alebo bola odcudzená tabuľka s evidenčným číslom vozidla,
- e) ide o vozidlo alebo jazdnú súpravu oslobodené od úhrady diaľničnej známky podľa § 7,
- f) prevádzkovateľovi vozidla bola už v predchádzajúcich 12 mesiacoch uložená pokuta za porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 2, pokuta bola uhradená a prevádzkovateľ vozidla uhradil diaľničnú známku podľa § 3 ods. 1. Rozhodnutie o odložení veci podľa odseku 1 písm. a) až e) sa nevydáva. O odložení veci podľa odseku 1 písm. a) až e) sa prevádzkovateľ vozidla neupovedomuje. Proti rozhodnutiu o odložení veci podľa odseku 1 písm. f) nie je prípustné odvolanie.

41. Podľa § 16 uvedeného zákona na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

42. Podľa čl. V. ods. 4 Všeobecných obchodných podmienok Správcu výberu úhrady diaľničnej známky, ktorým je Národná diaľničná spoločnosť a.s. so sídlom v Bratislave za správnosť údajov poskytnutých podľa bodu 2) a 3) tohto článku (body týkajúce sa povinností zákazníka poskytovať údaje poskytovateľovi služby) je zodpovedný výlučne zákazník. V prípade ak je poskytnutý údaj chybný, alebo neúplný, je zákazník povinný poskytovateľovi služby oznámiť opravu, doplnenie, alebo zmenu takého údaje, a to bezodkladne po zistení tejto skutočnosti, najneskôr však do 15 minút od poskytnutia týchto údajov poskytovateľovi služby.

43. Podľa čl. VI. ods. 1 až 4 Všeobecných obchodných podmienok Správcu výberu úhrady diaľničnej známky - Zmena údajov v evidencii úhrady Diaľničnej známky:

- 1) Diaľničná známka je medzi vozidlami alebo prípojnými vozidlami neprenosná.
- 2) Žiadosť o zmenu v evidencii úhrady Diaľničnej známky je možné podať prostredníctvom Internetového portálu a prostredníctvom vybraných Obchodných miest, ktorých zoznam je uverejnený na Internetovom portáli, pričom zmenu údajov v evidencii úhrady Diaľničnej známky je možné vykonať výlučne v prípade, ak nastane zmena evidenčného čísla vozidla/prípojného vozidla a/alebo krajiny registrácie vozidla/prípojného vozidla (tzn. nemení sa samotné vozidlo/prípojné vozidlo, a ani typ a platnosť Diaľničnej známky).
- 3) Za účelom zmeny vozidla/prípojného vozidla je Zákazník povinný predložiť, v prípade Internetového portálu predložiť elektronicky, príslušné Potvrdenie a relevantný doklad preukazujúci dôvod na realizáciu požadovanej zmeny. Konkrétne doklady, prostredníctvom ktorých je možné preukázať dôvod na realizáciu vyššie požadovanej zmeny, sú uverejnené na Internetovom portáli.
- 4) Poskytovateľ služby, na základe realizovaných zmien údajov v evidencii úhrady Diaľničných známok, vystaví Zákazníkovi Potvrdenie o zmene údajov.

44. Z obsahu spisovej dokumentácie žalovaného vyplýva skutkový stav, podľa ktorého žalobca dňa XX.XX.XXXX E. Č. M. XX:XX:XX Y.. užíval vymedzený úsek cesty DI, 366,9 km, smer PP, vozidlom T. bez úhrady diaľničnej známky tak, ako je vymedzený skutok v rozhodnutí správneho orgánu prvého a druhého stupňa, so svojim motorovým vozidlom zn. Š. M. XU E.: P. s tým, že na vozidlo mal žalobca riadne zakúpenú a zaregistrovanú diaľničnú známku, avšak diaľničnú známku žalobca zakúpil na svoje vozidlo zn. Š. M. XU E.: P. dňa 05.02.2016 s tým rozdielom, že evidenčné číslo vozidla v čase zakúpenia známky bolo D.. Následne v priebehu roka 2016, z dôvodu, že žalobca zmenil trvalý pobyt, došlo k zmene adresy jeho bydliska, prehlásil na príslušnom dopravnom inšpektoráte vozidlo z okresu D. L. E. do okresu T., v dôsledku čoho mu bolo pre vozidlo vystavené nové osvedčenie o evidencii vozidla a pridelené nové evidenčné vozidlo T.. Z osvedčenia o evidencii vozidla je zrejmé, že sa stále jedná o to isté vozidlo zn. Š. M. XU E.: P., ktoré nezmenilo majiteľa, ale došlo len k zmene osobných údajov vlastníka vozidla.

45. Žalobca, rovnako ako v podanom odpore proti Rozkazu o uložení pokuty, aj v žalobe argumentoval tým, že za predmetné motorové vozidlo mal zaplatenú diaľničnú známku za celý rok 2016, ktorej platnosť skončila 31.01.2017 a len preto, že v priebehu platnosti diaľničnej známky došlo k zmene evidenčného čísla motorového vozidla, pretože došlo u nej k zmene trvalého bydliska, z uvedeného dôvodu sa

nemohol dopustiť spáchania správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. a neuznáva tvrdenie žalovaného, že si nesplnil povinnosť oznámiť NDS, a. s. zmenu evidenčného čísla motorového vozidla, v dôsledku zmeny trvalého bydliska s tým, že mu takú povinnosť žiadny právny predpis neukladá a má za to, že nesplnenie si tejto povinnosti nie je klasifikované ako správny delikt.

46. Správny súd vyhodnotiac daný skutkový stav, aplikujúc naň príslušné citované ustanovenia zákona č. 488/2013 Z. z. dospel k záveru, že aj keď posudzované konanie žalobcu formálne napĺňa skutkovú podstatu správneho deliktu žalobcu, ako prevádzkovateľa motorového vozidla, podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z., považuje v tejto spojitosti za potrebné zdôrazniť, čo je v súlade aj s ustálenou judikatúrou správnych súdov Slovenskej republiky, že pri naplnení skutkovej podstaty správneho deliktu je potrebné mať na zreteli, či došlo aj k naplneniu materiálnej stránky správneho deliktu, to znamená, či ide o také konanie žalobcu, ktoré je spoločensky neprijateľné, vzhľadom na okolnosti prípadu. Správne súdy vo svojich rozhodnutiach už viackrát vyslovili názor, že čisto materiálne poňatie administratívneho deliktu by bolo zrejme problematické, avšak čisto formálne poňatie posudzovaného konania žalovaným by mohlo viesť k neprimeranej tvrdości a v konečnom dôsledku k nespravodlivosti v postihu žalobcu. Skúmanie materiálneho znaku deliktu hrá preto kľúčovú úlohu v takých prípadoch, kedy neposudzovanie správneho deliktu v tomto materiálnom zmysle by viedlo k prílišnému formalizmu a k postihovaniu nepatrných porušení právnych povinností, navyše neuložených zákonom, ale VOP, ktoré nemajú žiadne právne následky. Tým by nebol naplnený účel správneho trestania a dochádzalo by aj k zníženiu autority správnych orgánov. Argumentácia žalovaného správneho orgánu sa v uvedenom smere materiálnej stránky správneho deliktu v preskúmanom rozhodnutí nevyskytuje (obdobne pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 14S/3/2017 z 25.04.2018, rozsudok Krajského súdu v Košiciach vo veci sp. zn. 8S/2/2018 z 20.09.2018, 6S/88/2018 z 11.04.2019) a preto ho súd považuje za také, ktoré vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného pre uvedené nedostatky materiálnej stránky správneho deliktu vo veci žalobcu má za následok nezákonnosť rozhodnutia.

47. Na základe poslednej uvedenej právnej skutočnosti súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie, neboli vydané v súlade so zákonom, preto ich podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP ako nezákonné zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom je žalovaný viazaný právnym názorom súdu (§ 191 ods. 6, prvá veta SSP).

48. Dôvodom zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia je teda predovšetkým absencia materiálnych dôvodov potrebných k záveru, ktorý uviedol žalovaný vo svojom rozhodnutí, keď pri formálnom posudzovaní skutkového stavu nebral do úvahy významný aspekt spravodlivosti administratívneho konania, v ktorom sa zohľadňuje aj tzv. materiálny znak správneho deliktu. V tomto smere sa žalovaný nevysporiadal dôsledne s obsahom argumentácie žalobcu v podanom odpore, kde namietal, že predmetné motorové vozidlo zn. Š. M. XU E.: P. malo zaplatenú diaľničnú známku za celý rok 2016, platnú do 31.01.2017, čo bolo v konaní nesporne preukázané.

49. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude aplikovať výklad dotknutých ustanovení zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí musí dostatočným spôsobom vysporiadať s rozhodnou námietkou, ktorú vzniesol žalobca v podanom odpore, podľa zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke, a to v naznačenom smere tohto rozsudku. Je potrebné rešpektovať právo žalobcu na spravodlivé konanie pred orgánom verejnej správy a preto bude povinnosťou žalovaného preveriť právnu obranu žalobcu a dôvodnosť jeho skutkových tvrdení uvedených v odpore, ako aj v správnej žalobe. V prvom rade je žalovaný povinný rešpektovať materiálny znak pri posudzovaní správneho deliktu a dbať na právny názor vyslovený v odôvodnení tohto rozsudku, ktorý je v súlade s konštantnou judikatúrou všeobecných správnych súdov a v ďalšom konaní vyhodnotiť námietky, ktoré sa týkali povinností spojených so zaplatením diaľničnej známky v dôsledku zmeny bydliska žalobcu, teda či nesplnenie tejto povinnosti nahlásiť zmenu evidenčného čísla motorového vozidla, u ktorého bola uhradená diaľničná známka, je správnym deliktom alebo nie je. Pokiaľ žalobca v správnom konaní predložil dodatočne listinné doklady o zaplatení diaľničnej známky s tým, že za motorové vozidlo, u ktorého v priebehu roku 2016 došlo len k zmene EČV, v dôsledku zmeny bydliska žalobcu a ak kontrolný systém zaznamenal vozidlo bez úhrady diaľničnej známky, pričom za dané motorové vozidlo diaľničná známka bola riadne uhradená, správny orgán musí posúdiť, či pokuta v danom prípade uložená rozkazom, bola uložená oprávnene alebo neoprávnene. V preskúmanom prípade možno už teraz dospieť k skutkovému záveru, že Národná diaľničná spoločnosť, a. s. neutrpela žiadnu škodu, pretože

diaľničná známka za predmetné osobné motorové vozidlo zn. Š. M. XU E.: P. dňa 05.02.2016 bola žalobcom uhradená, ako to vyplýva z listinných dôkazov pripojených žalobcom k odporu.

50. Záverom správny súd poukazuje na to, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Pozri judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, týkajúcej sa požiadaviek riadneho odôvodnenia rozsudku súdu (napríklad Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, García Ruiz c. Španielsko z 21. januára 1999, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2015 sp. zn. II. ÚS 675/2014-40, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 03. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/03-14, prípadne sp. zn. IV. ÚS 112/05 alebo sp. zn. I. ÚS 117/05, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Asan/3/2019 zo dňa 29. januára 2020).

51. O trovách konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku tak, že priznal ich úplnú náhradu žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, voči žalovanému. O výške priznaných trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia v tejto veci (§ 175 ods. 2 SSP).

52. Rozhodnutie prijal senát správneho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Krajskom súde v Košiciach v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania.

Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne

doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.